

CINE ESTE CREȘTIN

David Clayton, Decembrie 2020

Imediat ce oamenii află că sunt Creștin, una dintre întrebările pe care mi le adresează deseori este „la care biserică mergi?”. Cu mulți ani în urmă, împreună cu mulți dintre cei care suntem parte din această misiune, nu ne-am mai identificat cu nicio denominațiune și am preferat să le spunem oamenilor că suntem Creștini, punct. Majoritatea oamenilor nu au acceptat acest răspuns și a fost interesant de observat modul în care mulți au insistat că această poziție era aproape păcătoasă și că nu puteam fi Creștini fără a aparține unei denominațiuni recunoscute. A fost cumva amuzant dar și trist să văd cât de profund ideile tradiționale au prins rădăcini în mintea oamenilor astfel încât au ajuns atât de confuzi în ceea ce privește însemnătatea faptului de a fi Creștin.

Pe de altă parte, am întâlnit oameni care au luat o poziție diferită și au refuzat să se identifice ca fiind Creștini, preferând să se numească „credincioși”, „ucenici” sau altceva de felul acesta deoarece Creștinii din zilele noastre au făcut ca numele să aibă o conotație proastă.

Numele

Nu găsim nicăieri scris că apostolii sau membrii bisericii primare și-au asumat vreun nume sau că au denumit cumva organizația lor și se pare că nu credeau că acest lucru este important. Asta pentru că solia lor nu era centrată pe organizația lor religioasă sau pe ei înșiși; ei aveau o singură solie, o singură țință și anume aceea de a-L predica pe Hristos și împărăția Lui. Misiunea lor era aceea de a-L proslăvi pe El, de a propovădui Numele Lui în toată lumea iar ei numai asta accentuau.

Se pare că ucenicii au spus la un moment dat despre ei înșiși că sunt „Calea” (Fapte 19:9, 23; 9:2). Dar nu se pare că acesta era numele pe care-l foloseau ci, mai degrabă, se pare că era numai un mod prin care își exprimau credința, și anume că ei sunt cei care aparțineau acestei căi de a-L sluji pe Dumnezeu. Aceasta a fost o expresie descriptivă, nu una nominativă.

Primul loc în care un nume este asociat credincioșilor, este Antiohia:

„Un an întreg, au luat parte la adunările Bisericii și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâiași dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.” (Fapte 11:26).

Se pare că cei care locuiau în Antiohia au atașat acest nume credincioșilor și nu este dificil să înțelegem de ce. Hristos era singurul subiect despre care aceștia vorbeau, era singura lor temă, centrul vieților lor. Așadar, fie că le-au spus astfel în batjocură sau pur și simplu pentru a-i distinge de alții, numele a rămas și se pare că a fost acceptat de cei care credeau în Isus. Așadar, numele „Creștin” a rămas și a ajuns un semn de onoare pe care urmașii lui Isus din toate veacurile au fost mândri să-l poarte. Mai târziu descoperim că Iacov l-a folosit în epistola lui:

„Nu batjocoresc ei frumosul nume pe care-l purtați?” (Iacov 2:7).

Acest nume a rămas de-a lungul secolelor și urmașii lui Isus l-au purtat timp de 2000 de ani. Cu

Cuprins:

Demascat

Pag. 7

toate că s-au ridicat multe denominațiuni de-a lungul anilor, numele și etichetele acestor grupări nu au făcut decât să distragă atenția de la solia fundamentală, Isus Hristos. În locul numelui inițial, avem nume care se centreză pe diferite doctrine, prejudecăți și oameni: baptiști, metodiști, luterani, prezbiterieni, adventiști de ziua a șaptea, penticostali etc. Având atât de multe grupări care pretind a fi Creștini, dar toate centrându-se pe altceva decât pe Hristos, întrebarea este: cine este cu adevărat Creștin?

Creștinii sunt credincioșii

Așa cum am spus deja, credincioșii au fost numiți „Creștini” datorită centrării exclusive pe Hristos, dar este evident faptul că numai a vorbi despre Hristos nu face ca cineva să fie Creștin. Istoria celor șapte fii ai lui Sceva ilustrează grafic acest lucru. Aceștia au încercat să alunge un demon dintr-un om și i-au cerut să plece în Numele lui Isus. Însă demonul a răspuns: „*Pe Isus Îl cunosc și pe Pavel îl știu, dar voi cine sunteți?*” (Fapte 19:15). Apoi cel posedat a sărit asupra lor și i-a bătut bine. În timp ce toți Creștinii invocă Numele lui Hristos și se centreză mereu pe El, identitatea de Creștin înseamnă mai mult decât atât:

„Noi muncim, în adevăr, și ne luptăm pentru că ne-am pus nădejdea în Dumnezeu cel viu, care este Mântuitorul tuturor oamenilor și mai ales al celor credincioși.” (1 Timotei 4:10).

Fiii lui Sceva au fost oameni pentru care Hristos a murit. Așa cum spune versetul, Dumnezeu este Mântuitorul tuturor oamenilor, inclusiv al lor, dar să observăm cum continuă: „*mai ales al celor credincioși.*” Există un nivel al relației care trece dincolo de simplul nume de Creștin și NUMAI cei care cred pot trece de el și să experimenteze acel loc privilegiat. Este foarte important să înțelegem bine acest punct pentru că sunt mulți care trăiesc cu iluzia că, în virtutea apartenenței la o anumită denominațiune sau la un anumit grup, în virtutea faptului că au auzit o informație despre Hristos și despre calea Creștină, îi face parte din familia lui Hristos și îi califică pentru mântuire. Această decepție groaznică va rezulta în plânsul și scrâșnirea dinților când Hristos va despărți oile de capre.

„Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” (Romani 10:9).

Fiii lui Sceva au împlinit prima parte a versetului: L-au mărturisit pe Isus cu gura, dar nu au crezut în inimile lor căci viețile lor nu era predate Lui. Într-un fel sau altul, mereu se sfârșește într-un dezastru când oamenii iau Numele Domnului, dar nu-L cunosc și nu cred în El în inimile lor.

Elementul cel mai vital în experiența unui Creștin este credința în Hristos. Oricine poate folosi Numele, dar numai un credincios poate experimenta ceea ce înseamnă cu adevărat a fi Creștin. Desigur, atunci când vorbim despre credință, ne referim la ceva mai mult decât la o înțelegere intelectuală superficială. Așa cum spune Iacov, chiar și demonii cred în Dumnezeu (Iacov 2:19), dar felul acesta de credință nu-i ajută cu nimic în afară de a-i face să le fie frică de Dumnezeu. Mulți dintre cei care invocă Numele lui Hristos nu sunt cu mult mai bine decât acești demoni deoarece credința lor este numai intelectuală ceea ce crează frică în loc de o relație de iubire și încredere.

Adevărata credință determină la predarea vieții în serviciul lui Hristos, face ca Numele lui Hristos să fie subiectul constant, determină admirația, dragostea și reverența față de Dumnezeu și față de Fiul Său.

Elementul vital

Dar este mai mult decât atât: invocarea numelui lui Isus și credința în el îndreptățește pe cineva la mântuire. Dar mai există un ingredient al Creștinismului, ceva care urmează atunci când credem în Hristos. Acesta este cel mai important dintre toate:

„Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evangelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese fângăduit” (Efeseni 1:13).

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.” (Romani 8:14).

Este important să invocăm Numele lui Hristos, este esențial să credem cu adevărat în El și să ne dedicăm Lui cu desăvârșire. Însă, niciunul dintre aceste lucruri nu reprezintă elementul vital al adevăratei experiențe Creștine. Componenta centrală a Creștinismului este ceea ce face Dumnezeu în noi, nu cuvintele mărturisirii noastre sau credința pe care o exercităm. Implicarea umană este importantă, da: credem și mărturisim, dar noi nu ne putem schimba noi înșine. Credința noastră este numai mijlocul pentru care deschidem ușa pentru ca Dumnezeu să ne transforme în Creștini veritabili. Darului spiritului sfânt este viața lui Hristos împărtășită celui credincios, este elementul cheie care transformă o persoană dintr-unul care crede într-o teorie, într-un copil născut din nou al lui Dumnezeu. Observați că asta este ceea ce Pavel accentuează:

„ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit” (Efeseni 1:13).

Ordinea

În Fapte capitolul 3 ne este relatată experiența în care Petru și Ioan îl vindecă pe cerșetorul de la „Poarta Frumoasă” a templului. Pe măsură ce oamenii se adunau să privească această minune care avusese loc, Petru le-a predicat și le-a explicat procesul prin care și ei puteau să devină urmași ai lui Isus (Creștini) și să obțină viața veșnică. Observați formula pe care a prezentat-o:

„Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore” (Fapte 3:19).

Așadar, descoperim că formula prin care putem deveni Creștini este:

Auzirea cuvântului.

Credința.

Pocăința.

Convertirea.

Primirea spiritului sfânt.

Auzirea și credința

Fiecare dintre acești pași este unic și unul îl urmează pe altul. Nu este posibil ca cineva să se întoarcă la Dumnezeu dacă nu a auzit mai întâi cuvântul, adică informația despre Dumnezeu și Hristos trebuie să ajungă la persoana respectivă. Uneori acest lucru se întâmplă prin lectură, prin conversație cu altcineva, uneori prin meditația la lucrurile din natură sau chiar printr-un vis sau o viziune, însă ideea principală este că acea cunoștință despre Dumnezeu și Isus vine la individ care, după ce aude, crede. În cazul celor prezenți la templu, ei au auzit cuvântul prin predicarea lui Petru.

Pocăința

Atunci când omul crede, este călăuzit la pocăință. Pocăința este un cuvânt care indică prezența durerii pentru propria condiție și o nevoie de o viață mai bună. Deseori oamenii aplică „pocăința” strict la regretul față de faptele rele, dar deseori cineva va veni la Hristos fără să se centreze pe păcatele individuale, ci dintr-o nevoie ca cineva să preia controlul propriei vieți pentru că simte că el nu este capabil să facă asta și are nevoie de ajutor. Aceasta este pocăința: o recunoaștere și regret pentru propria stare, pentru propriile incapacități și propria condiție lipsită de speranță.

Convertirea

Convertirea urmează. Convertirea este schimbarea direcției. Până la acest punct în propria viață, omul și-a trăit viața după cum a dorit, iar acum, după ce sa pocăit și și-a recunoscut nevoia după ceva mai bun, își schimbă direcția vieții. În loc de a se centra pe sine, își întoarce atenția spre Hristos, se întoarce și începe să meargă în sensul opus. Aceasta este convertirea. Trebuie să

observăm că până la acest punct, toți pașii au depins de individul în cauză. Cu toate că este evident faptul că spiritul lui Dumnezeu a lucrat la inima sa, acești pași depind de răspunsul omului. Ultimul pas în a deveni un Creștin este însă complet diferit, căci este în exclusivitate lucrarea lui Dumnezeu și reprezintă cu adevărat elementul vital al mântuirii.

Primirea spiritului sfânt

Pasul final este împărtășirea spiritului sfânt. Ce trebuie cineva să facă pentru a-l primi? După ce a crezut în Isus, după ce s-a pocăit de propria condiție, după ce a fost convertit la Hristos, un om nu mai poate face absolut nimic. La momentul acesta, potrivit cuvântului lui Dumnezeu, i se oferă darul spiritului sfânt, pecetea aprobatoare a lui Dumnezeu, indiciul Său că această persoană îi aparține și că a devenit fiul Său.

„Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.” (Fapte 2:38).

Călăuzit sau născut?

La acest moment trebuie să subliniem un aspect foarte important: există o deosebire clară între a fi călăuzit de duhul și a fi născut din duhul. În Romani 8:14, Pavel spune că cei care sunt călăuziți de duhul sunt fiii ai lui Dumnezeu, dar în cercetăm mai îndeaproape relația Creștinului cu spiritul sfânt, descoperim că este implicat mai mult decât numai simpla călăuzire a duhului iar Pavel afirmă lucrul acesta foarte clar. Există multe locuri în Biblie în care spiritul călăuzește oameni și-i direcționează când, de fapt, acești oameni nu au fost născuți din duhul. Spre exemplu, avem cazul lui Cornelius care au fost călăuzit de duhul să trimită după Petru pentru a veni să-i predice Evanghelia. La momentul acela, Cornelius nu auzise despre Isus și nici nu primise spiritul sfânt. Nu fusese încă născut din nou. A fi condus de duhul arată faptul că duhul influențează viața unei persoane pentru a-l călăuzi pe o anume cale și acest lucru este cu siguranță adevărat despre cei care sunt născuți din duhul, dar este mai mult decât atât.

O persoană care este născută din duhul este una al cărei duh a fost unit cu duhul lui Dumnezeu într-un sens literal. Când spun „literal” vreau să spun că aceasta este o realitate, nu este figurativ. Spiritul lui Dumnezeu reprezintă un aspect real al lui Dumnezeu, un element a Ființei Sale iar spiritul Lui vine să se unească cu duhul meu într-o relație vie atunci când sunt născut din nou. Realitatea acestei experiențe a fost deseori demonstrată - în mod deosebit în timpul bisericii primare - atunci când semne supranaturale au însoțit primirea spiritului sfânt, demonstrând că nu a fost o simplă schimbare a minții, o simplă experiență intelectuală sau emoțională, ci a fost o unire dintre a spiritului omenesc cu mintea și abilitățile lui Dumnezeu. Oamenii au vorbit în limbi, au avut viziuni, au profețit, au făcut minuni. Nu era numai călăuzirea duhului, era locuirea lăuntrică a spiritului lui Dumnezeu într-o manieră literală astfel încât Dumnezeu a fost capabil să-și exercite prezența și puterea prin cei care erau astfel născuți din duhul.

„Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.” (Romani 8:9).

„Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă cereți-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați.” (2 Corinteni 13:5).

Acesta este adevăratul semn al Creștinismului, elementul identificator și singurul lucru care-i așează pe Creștini separat de toți ceilalți și-i face parte din familia lui Dumnezeu.

Beneficiile

Acesta este motivul pentru care Creștinismul nu poate fi egalat cu nicio altă religie. Toate celelalte religii se centrează pe idea că dacă exercităm suficientă disciplină și adăugăm suficient efort ne vom putea îmbunătăți și vom deveni în final suficient de buni astfel încât Dumnezeu să

ne răsplătească cu viața veșnică. Aceste religii se centrează pe moralitate, pe îmbunătățirea propriei vieți, pe abilitatea omenească, dar adevăratul Creștinism nu se bazează pe eforturile omului de a se face mai bun, ci pe transformarea miraculoasă care are loc într-o persoană atunci când se predă lui Hristos și-L primește pe El. Se bazează pe primirea vieții, se centrează pe realitatea că Hristos ne oferă propriul Lui spirit și în felul acesta ne schimbă natura, ne recrează după chipul Său duhovnicesc, ne schimbă din lăuntru prin acțiunea Sa miraculoasă. Ioan ne descrie această schimbare astfel:

„Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.” (1 Ioan 3:9).

Și Pavel vorbește despre această schimbare și clarifică faptul că ea nu este o consecință a efortului omnesc, ci a locuirii lăuntrice a lui Hristos:

„Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.” (Galateni 5:22, 23).

„În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții.” (Romani 8:2).

Puterea alegerii

Desigur, atunci când cineva este născut din nou, nu înseamnă că Dumnezeu îi înlătură capacitatea de a alege. O asemenea persoană este în continuare ispitită și posedă în continuare un trup fizic cu toate tendințele cu care s-a născut, ca și cu cele pe care le-a dezvoltat de-a lungul vieții. Ceea ce s-a schimbat este duhul lui care este acum unit cu cel al lui Hristos iar acest lucru îi oferă o atitudine complet diferită față de viață. Dorințele, perspectivele, intențiile sunt diferite iar acum el are o putere a spiritului care-l face în stare să-și supună tendințele fizice și să-și aducă slăbiciunile sub controlul noului spirit care este în el.

Dar el încă are puterea de a alege, iar aceasta este ceva pe care Dumnezeu nu-l va lua niciodată de la nimeni. Experimentarea unei vieți de biruință implică încă alegerea noastră și cu toate că suntem născuți din nou, suntem încă implicați în modul în care spiritul operează în viețile noastre din clipă în clipă. Acesta este motivul pentru care în Noul Testament sunt multe locuri în care Creștini născuți din nou sunt sfătuiți să continue să facă alegerile corecte. Cu toate că avem o nouă natură, este posibil că acționăm împotriva acelei naturi. Corintenii se pare că deveniseră confuzi în ceea ce privește această realitate și astfel câteva comportamente care nu erau asemănătoare cu Hristos deveniseră proeminente în biserica lor. Pavel i-a mustrat aspru și le-a reamintit despre responsabilitatea de a face alegerile corecte și de a-și aminti că nu-și mai aparțineau lor înșiși.

„Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 6:20).

„Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 10:31).

Contrafacerea

Cred că este adevărat că falsul Creștinism care predomină face să fie dificilă identificarea noastră cu Creștinii, dar ce alt nume să alegem? Nu a fost niciun timp în istorie în care biserica Creștină să nu fi avut ucenici falși care să nu fi adus dezonoare celorlalți. Acest lucru a început cu mica turmă a lui Isus care l-a avut pe Iuda ce s-a identificat cu ei. Dumnezeu nu este surprins de prezența multor lupi printre oi și suntem informați chiar de la început că așa va fi:

„Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui. Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu și a plecat.” (Matei 13:24, 25).

„Nu oricine-Mi zice: ‘Doamne , Doamne!’ va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu, care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: ‘Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?’ Atunci , le voi spune curat: ‘Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.’” (Matei 7:21-23).

Prezența ucenicilor falși în trup nu reprezintă un motiv pentru a ne schimba identitatea. Împărăția este încă împărăție în ciuda neghinei care crește printre grâu: este încă trupul lui Hristos. Desigur, este nevoie de o curățire, dar Domnul ne-a promis că El Însuși o va face iar între timp noi tot suntem cu toții Creștini iar acesta rămâne un nume nobil pe care trebuie să fim mândri să-l purtăm:

„Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: «Smulgeți întâi neghina și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.»” (Matei 13:30).

Cunoscându-mi identitatea

Există o expresie des folosită astăzi care se referă la condiția confuză a celor care nu sunt siguri de propria identitate: „criză de identitate.” Aceasta este o descriere bună a stării acestor credincioși care cred că trebuie să respingă numele de Creștin. Ar trebui ca comportamentul altora să mă determine să-mi schimb identitatea? Atunci când vine vorba despre legătura mea cu o denominațiune, cu un club social, cu o instituție omenească, atunci sunt de acord: dacă comportamentul unui astfel de grup îmi compromite reputația, atunci nu vreau să am nicio legătură cu el, nu vreau ca alții să mă judece datorită faptelor altora. Este adevărat că „cine se aseamănă, se adună”, și „spune-mi cu cine de aduni ca să-ți spun cine ești”. Atunci când comportamentul (sau crezul) unui grup nu reflectă valorile mele, atunci am toate motivele să mă despart de un asemenea grup și să nu mă mai identific cu el și cu numele pe care-l poartă.

Însă, atunci când vine vorba despre apartenența la o familie, nu este ușor să-ți pierzi identitatea. Acreditările care fac ca o persoană să fie membru unei familii nu pot fi eliminate prin simpla schimbare a unui nume. Identitatea unei familii implică trăsături fizice pe care membrii le au în comun, moștenirea ereditară care le oferă asemănări interioare și exterioare. Chiar dacă o persoană își schimbă numele, el încă reține identitatea familiei până când moare, căci este imposibil să se despartă de aceasta.

Acesta este motivul pentru care un Creștin nu poate să nu mai fie un Creștin numai prin faptul că-și schimbă numele. O persoană devine Creștin prin nașterea din nou, primește spiritul lui Hristos și prin aceasta este născut în familia lui Dumnezeu. El primește o nouă identitate, dar aceasta este bazată pe viața pe care acum o are, nu prin simpla adoptare a unei etichete. Pentru a pierde această identitate, trebuie să facă mai mult decât să spună „Nu mă mai numesc Creștin”. Trebuie să-L respingă și să-L nege pe Hristos, să respingă spiritul sfânt și să treacă înapoi în serviciul lui Satan.

Vedeți, cuvântul Creștin este mai mult decât o etichetă denominațională. Acest nume se centrează pe o Persoană iar Această Persoană este Isus Hristos. De fiecare dată când acest cuvânt este folosit, Hristos este mereu acolo iar cuvântul îi face pe oameni să se gândească la El, și fie că oamenii Îl dezonoarează sau nu prin comportamentul lor, nu se poate evita realitatea că numele îndreaptă mereu atenția către Hristos. Acesta este motivul pentru care este un nume pe care fiecare credincios ar trebui să continue să-l îmbrățișeze.

„Unii, este adevărat, propovăduiesc pe Hristos din pizmă și din duh de ceartă; dar alții, din bunăvoință. Aceștia din urmă lucrează din dragoste, ca unii care știu că eu sunt însărcinat cu apărarea Evangheliei; cei dintâi, din duh de ceartă, vestesc pe Hristos nu cu gând curat, ci ca să mai adauge un necaz la lanțurile mele. Ce ne pasă? Oricum: fie de ochii lumii, fie din toată inima, Hristos este propovăduit. Eu mă bucur de lucrul acesta și mă voi bucura.” (Filipeni 1:15-18).

Există multe nume care au fost formulate cu mare atenție pentru a atrage atenția la ideile unei persoane sau ale unei instituții. Printre grupurile Creștine mă gândesc la nume ca Luteran, Metodist Wesleyan, Martor al lui Iehova, Romano Catolic, Adventist de ziua a șaptea, Penticostal, Baptist și multe altele. Gândiți-vă la aceste etichete și observați ce vă vine în minte atunci când le auziți. Nici unul dintre aceste nume nu atrage atenția la Cel care m-a salvat din păcat. Fiecare atrage atenția la fondatorul unui grup sau la o anumită doctrină. Pe asta se bazează religia noastră?

Numele „Creștin” se centrează pe Singura Persoane care, alături de Dumnezeu Tatăl, ar trebui să fie în centrul atenției noastre, al adorării, aprecierii, proslăvirii și preamării noastre. Acesta este numele pe care ar trebui să-l purtăm cu onoare și mândrie și pe care niciodată, absolut niciodată să nu-l negăm, indiferent cât de mulți îl dezonorează.

„De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.” (Filipeni 2:9-11).

DEMASCAT

Imad Awde

Richard Rice (profesor de teologie și filosofie a religiei la Universitatea Loma Linda) a scris în cartea sa „Domnia lui Dumnezeu, o introducere în teologia Creștină din perspectiva unui adventist de ziua a șaptea, 1985: „Rolul trinității în doctrina lui Dumnezeu a ridicat întotdeauna întrebări. Unul dintre motive este că acest termen nu apare în Biblie și nici nu există vreo afirmație clară a acestei idei. Dar Biblia oferă cadrul pentru formularea ei, iar conceptul reprezintă o dezvoltare a conceptelor și pretențiilor biblice. Așadar, chiar dacă doctrina trinității nu este parte din ceea ce spune Biblia despre Dumnezeu, este parte din ceea ce biserica trebuie să spună pentru a conserva perspectiva biblică despre Dumnezeu ... Putem găsi aluzii la această doctrină în Vechiul Testament și expresii preliminare ale acesteia în Noul ... Așa cum indică aceste pasaje, idea trinității are precedente în Biblie, chiar dacă o dezvoltare completă a doctrinei trinității nu poate fi găsită acolo.”

Profesorul Fernando L. Canale a scris în „Manual de teologie adventistă de ziua a șaptea, Enciclopedia adventistă de ziua a șaptea,” volumul 12, pagina 138, „Doctrina despre Dumnezeu”:

„Conceptul trinității, și anume ideea că trei sunt unu, nu este afirmată nicăieri ci numai asumată.!

Dicționarul Biblic Oxford: „Pentru că trinitatea este o parte atât de importantă a doctrinei Creștine târzii, este uimitor faptul că acest termen nu apare în Noul Testament. De asemenea, dezvoltarea conceptului a trei parteneri co-egali în Dumnezeire găsit în crezurile târzii, nu poate fi găsită nicăieri în limita canonului (Scripturii).” (Bruce Metzger și Michael Coogan, editori, 1993, „Trinitatea”, pag. 782.).

Enciclopedia Biblică Catolică Harper-Collins (Ediția 1995): „Însă astăzi, savanții sunt în general de acord că nu există nicio doctrină a trinității nici în Vechiul Testament și nici în Noul Testament ... Ar însemna să trecem cu mult peste intenția și formulările Vechiului Testament să presupunem că o doctrină Creștină formulată la sfârșitul secolului al patrulea sau în secolul al treisprezecelea poate fi găsită acolo. În același fel, Noul Testament nu conține o doctrină explicită a trinității.”

„Taina trinității” de Raoul Dederen, publicată în „Adventism Review”, 26 August, 1993: „Unii for tinde să se opună doctrinei (trinității) pentru că nu se găsește în mod clar afirmată în scripturi.”

Și în ultimul rând dar nu pe ultimul loc, provocarea lansată protestanților de un savant catolic, Graham Greene: „Oponenții noștri pretind uneori că niciun crez nu trebuie păstrat în mod dogmatic dacă nu este în mod explicit afirmat în Scriptură. ... Dar bisericile protestante au acceptat ele însele unele dogme precum trinitatea pentru care nu există o autoritate în Evanghelii.” (Revista „Life”, 30 octombrie 1950).

Care este fundamentul tău? Dragă cititorule, pe ce-ți clădești credința? Da, este șocant să realizezi că cea mai importantă „doctrină” a Creștinismului nu se găsește în Biblie. Este uimitor să-ți dai seama că ceea ce am crezut și prețuit ca adevăr timp de mai bine de 1600 de ani, este chiar ceea ce distruge fundamentul pe care Isus Și-a clădit biserica. Nu este ușor.

Dar ce este și mai șocant și uimitor este că, în ciuda dovezilor clare împotriva acestei doctrine și a Cuvântului lui Dumnezeu care arată adevărul, mulți decid încă să ignore dovezile, să-și închidă ochii în fața adevărului și să se prindă de tradițiile și filosofii oamenilor.

Prin faptele lor, ei repetă atitudinea fariseilor și actualizează cuvintele lui Isus:

„Norodul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Degeaba Mă cinstesc ei, dând învâțături care nu sunt decât niște porunci omenești.’ Voi lăsați porunca lui Dumnezeu și țineți datina așezată de oameni, precum spălarea urcioarelor și a paharelor, și faceți multe alte lucruri de acestea. ... Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu ca să țineți datina voastră. ... Și așa, ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu prin datina voastră. Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!” (Marcu 7:6-13).

Ce vei face tu, dragă cititorule? Tu ce poziție vei lua?

Și acum ce?

„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.” (Maleahi 4:5).

Ultimele cuvinte ale lui Maleahi la finalul Vechiului Testament se referă la Ilie și importanța lui pentru cei care trăiesc înaintea zilei „Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”

Cuvintele lui constituie o profeție despre cineva care va veni în „*duhul și puterea*” lui Ilie (Luca 1:17) pentru a propovădui o solie similară celei a lui Ilie. Înainte de prima venire a lui Isus, lucrarea aceasta a fost făcută de Ioan Botezătorul (Matei 17:12, 13) iar înainte de cea de-a doua venire a lui Hristos, ultima carte a Noului Testament ne vorbește despre o solie asemănătoare celei a lui Ilie care va fi propovăduită în toată lumea:

„Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărui seminții, oricărui limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui, și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!” (Apocalipsa 14:6, 7).

Această solie reprezintă un apel la închinarea către Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului, la fel cum solia lui Ilie a fost o chemare la închinarea către adevăratul Dumnezeu (1 Regi 18:21). Mai mult decât atât, aceasta anunță că „*a venit ceasul judecății Lui*” ceea ce este sinonim cu „*ziua Domnului*” (Isaia 13:6).

Dragă cititorule, mesajul acestei cărți pe care o citești acum reprezintă un aspect crucial al soliei lui Ilie. Este o chemare la a ne închina adevăratului Dumnezeu, așa cum am văzut și în capitolele anterioare. Fiind poporul lui Dumnezeu dinaintea acelei zile mari și înfricoșătoare a Domnului, nu putem oferi lumii solia celor trei îngeri și nici nu putem pregăti calea Domnului dacă nu ne închinăm Dumnezeului lui Ilie.

La fel ca în zilele lui Ilie, poporul lui Dumnezeu este în confuzie referitor la identitatea Dumnezeului Bibliei. Prin doctrina trinității, Satan a introdus un alt Isus și un alt spirit. El i-a înșelat pe Creștini să se închine unui alt dumnezeu care se găsește numai în filosofii și tradițiile omenești.

Trinitarianismul, triteismul și modalismul neagă închinarea la Isus, introducând astfel un alt dumnezeu decât Cel menționat în Scripturi; fiecare dintre acestea introduc un dumnezeu care nu are niciun fiu.

Învățătura Bibliei este foarte clară la acest punct:

Biblia afirmă cu tărie monoteismul, așa cum am văzut anterior. De opt ori ni se spune că nu există decât un singur Dumnezeu, și toate aceste se referă în mod clar la o Singură Ființă, Tatăl.

(Maleahi 2:10; Marcu 12:32; Romani 3:30; 1 Corinteni 8:4, 6; Efeseni 4:6; 1 Timotei 2:5; Iacov 2:19). El este Sursa tuturor lucrurilor (1 Corinteni 8:6).

Și aceeași carte și aceiași autori ne spun că Isus este Fiul lui Dumnezeu. Multe versete mărturisesc despre acest lucru. El este Fiul lui Dumnezeu pentru că a fost născut din Dumnezeu în zilele veșniciei înainte ce orice lucru să fi fost creat. Nașterea lui din Dumnezeu reprezintă sursa divinității, autorității și a egalității Sale cu Dumnezeu. Calitatea de Fiu a lui Isus reprezintă temelia pe care planul de mântuire și biserica sunt clădite. Atacând calitatea Sa de Fiu așa cum fac trinitarianismul, triteismul și modalismul, reprezintă un atac direct la divinitatea și egalitatea Sa cu Dumnezeu, fiind astfel un atac la adresa planului de mântuire și la adresa bisericii lui Dumnezeu.

Din nou, așa cum am văzut anterior, spiritul sfânt este cel de-al treilea mijloc pentru care Dumnezeu interacționează cu omenirea. Motivul este faptul că este Propriul Său spirit care vine la noi prin Fiul Său, Isus Hristos. Nu este numai o putere sau o influență, dar nici o altă persoană sau ființă decât Tatăl și Fiul, ci chiar viața și prezența lui Isus Hristos, în care locuiește Tatăl. Atunci când primi spiritul sfânt, Îl primim atât de Tatăl cât și pe Fiul.

Așa cum a fost în zilele lui Ilie, la fel este și astăzi. Poporul lui Dumnezeu au fost înșelați să se închine unui dumnezeu pe care părinții lor nu l-au cunoscut; unul diferit de Dumnezeul lui Avraam, a lui Moise, a lui Ilie, a lui Isus și al apostolilor. Un Dumnezeu care nu are niciun fiu și care este străin Scripturilor așa cum au admis în mod clar mulți teologi, profesori și comentator trinitarieni (afirmație documentată în capitolul anterior).

Dragă cititorule, acest subiect nu este lipsit de importanță. El are de-a face cu identitatea Dumnezeului care ne-a creat și care ne-a mântuit. El afectează închinarea noastră și modul în care înțelegem planul de mântuire.

Dumnezeu, în înțelepciunea Lui, a prevăzut nevoia de a trimite o solie înainte de ziua cea mare și înfricoșată a Domnului, solie care să-i îndrume pe oameni să I se închine adevăratului Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului. Cuvintele Lui sunt „*închinați-vă Celui ce a făcut cerul, pământul, marea și izvoarele apelor.*” Aceste cuvinte se referă la Dumnezeu Tatăl (Fapte 4:24, 27).

Trinitatea, în toate variațiile ei, cea care a devenit doctrina cea mai îndrăgită a Creștinismului, este o amăgire, conducând Creștinii să se închine unui dumnezeu străin Scripturilor.

Ce vei face tu? Cui I te vei închina?

Cuvintele lui Ilie străpung istoria și ajung chiar la tine astăzi:

„*Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El, iar dacă este Baal, mergeți după Baal!*” (1 Regi 18:21).

Va fi răspunsul tău asemănător cu cel al evreilor către Ilie, sau cu cel al lui Iosua?

„*Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.*” (Iosua 24:15).

„*Voi cine ziceți că sunt?*” a fost întrebarea pe care Isus a adresat-o apostolilor în trecut și ție astăzi.

Care este răspunsul tău?

Următoarea secțiune reprezintă o seria de studii Biblice care au fost alcătuite gândindu-mă la tine. Ele reprezintă o dovadă Biblică în plus referitor la subiectul în discuție și un mijloc care te va ajuta să împărtășești adevărul cu alții.

Formatul simplu care a fost folosit permite oricărei persoane care are inima deschisă să împărtășească acest subiect din Biblie și să răspundă majorității obiecțiilor. Sfatul care ne-a fost dat este următorul:

„*Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului.*” (2 Timotei 2:15).

Acesta va fi motto-ul nostru pe parcursul acestor studii.

Este important de subliniat faptul că fiecare persoană are nevoie să cunoască adevărul pentru sine înainte de a-l împărtăși cu alții. Când am aflat acest adevăr, fiind atât de fericit datorită descoperirii lui, am început să-l împărtășesc cu alții. Însă când mi-au fost adresate întrebări

sincere, nu am avut răspunsuri. Părea că nu știam despre ce vorbeam, situație care a fost desigur folosită de dușmanul adevărului.

Sfatul meu pentru tine, dragă cititorului, este să te familiarizezi cu majoritatea obiecțiilor și cu răspunsurile la acestea înainte de a încerca să împărtășești acest adevăr. Însușește-ți adevărul prin studiu și cercetare personală. Biblia spune că „*Înima celui neprihănit se gândește ce să răspundă*” (Proverbe 15:28).

În ultimul rând, dar nu de ultimă importanță, pe măsură ce te vei implica în discuții sau studii Biblice în mod deosebit pe marginea acestui subiect, asigură-te că asculți și înțelegi bine înainte de a răspunde: „Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire” (Iacov 1:19).

Este important și putem înțelege?

1. Se bucură Dumnezeu atunci când poporul Lui nu-L cunosc?

„*Ascultați cuvântul Domnului, copiii lui Israel, căci Domnul are o controversă cu locuitorii țării, pentru că nu este adevăr, nu este îndurare, nu este cunoștință de Dumnezeu în țară.*” (Osea 4:1 KJV).

Controversă: ceartă, dispută, ceva împotriva).

2. Care este întreaga datorie a omului?

„*Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om.*” (Eclesiastul 12:13).

3. Ce înseamnă să te „temi de Dumnezeu”?

Scriitorii Bibliei au folosit un stil numit „paralelism” atunci când exprimau un gând, după care l-au repetat folosind diferite cuvinte, dar cu același înțeles.

„*Frica de Domnul este începutul științei, dar nebunii nesocotesc înțelepciunea și învățătura.*” (Proverbe 1:7).

„*Începutul înțelepciunii este frica de Domnul și știința sfinților este priceperea.*” (Proverbe 9:10).

„*atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.*” (Proverbe 2:5).

„*temerea de Domnul*” = „*cunoașterea de Dumnezeu*”

4. Care este prima solie pe care trebuie s-o proclamăm în ultimele zile?

„*Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui, și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!*” (Apocalipsa 14:7).

O parte din această primă solie îngerească este de a readuce oamenilor cunoașterea de Dumnezeu.

5. Este important să-L cunoști pe Dumnezeu?

„*Poporul Meu piere din lipsă de cunoștință. Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda și nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi!*” (Osea 4:6).

„*Căci bunătate voiesc, nu jertfe, și cunoștința de Dumnezeu mai mult decât arderi-de-tot!*” (Osea 6:6).

6. De ce este cunoașterea de Dumnezeu atât de importantă?

„*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.*” (Ioan 17:3).

„*Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos!*” (2 Petru 1:2).

7. Ce implică cunoașterea de Dumnezeu?

A. Află Cine este Dumnezeu.

„*Și din pricina aceasta sufăr aceste lucruri, dar nu mi-e rușine, căci știu în cine am crezut. Și sunt încredințat că El are putere să păzească ce l-am încredințat până în ziua aceea.*” (2 Timotei 1:12).

Pavel știa Cine este Dumnezeu și acesta este motivul pentru care a putut să-L înfățișeze celor care l-au închinat în neștiință: Fapte 17:23.

B. Află căile, slava și caracterul Lui.

„*Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște și voi avea trecere înaintea Ta. Și gândește-Te că neamul acesta este poporul Tău!*” (Exodul 33:13).

„*Moise a zis: „Arată-mi slava Ta!”* (Exodul 33:18).

Căile = slava.

„Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: „Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credinciosie, care își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!” (Exodul 33:6, 7).

„Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste. Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El.” (1 Ioan 4:7-9).

A-L cunoaște pe Dumnezeu = a=L iubi pe Dumnezeu și pe semenii pentru că Dumnezeu este dragoste.

C. Păzește poruncile Lui

„Ei se laudă că-L cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele Îl tăgăduiesc, căci sunt o scârbă: nesupuși și netrebnici pentru orice faptă bună.” (Tit 1:16).

8. Ce trebuie să fac pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu imediat?

„dacă vei cere înțelepciune și dacă te vei ruga pentru pricepere, dacă o vei căuta ca argintul și vei umbla după ea ca după o comoară, atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.” (Proverbe 2:3-5).

9. Putem noi cunoaște Cine este Dumnezeu? Ni S-a descoperit Dumnezeu în cuvântul Său?

„În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți” (Romani 1:20).

„Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică.” (1 Ioan 5:20).

10. Care este singurul lucru cu care ne putem mândri?

„Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu”, zice Domnul.” (Ieremia 9:23, 24).

Cine este Dumnezeul Bibliiei?

1. Potrivit Vechiului Testament, câți dumnezei există?

„Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeu nostru este singurul Domn.” (Deuteronomul 6:4).

„Numai tu ai fost martor la aceste lucruri, ca să cunoști că numai Domnul este Dumnezeu și că nu este alt Dumnezeu afară de El.” (Deuteronomul 4:35).

„Dar Domnul este Dumnezeu cu adevărat, este un Dumnezeu viu și un Împărat veșnic. Pământul tremură de mânia Lui și neamurile nu pot să sufere urgia lui.” (Ieremia 10:10).

2. Potrivit Noului Testament, câți dumnezei există?

„Deci, cât despre mângăierea lucrurilor jertfite idolilor, știm că în lume un idol este tot una cu nimic și că nu este decât un singur Dumnezeu.” (1 Corinteni 8:4).

„Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.” (Efeseni 4:6).

„Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos” (1 Timotei 2:5).

„Tu crezi că Dumnezeu este unul, și bine faci, dar și dracii cred... și se înfioară!” (Iacov 2:19).

23. Cine este cel mai calificat pentru a ne învăța despre adevăratul Dumnezeu?

„Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.” (Ioan 1:19).

„Adevărat, adevărat îți spun că noi vorbim ce știm și mărturisim ce am văzut; și voi nu primiți mărturia noastră.” (Ioan 3:11).

4. Potrivit spuselor lui Isus,

A. Cine este „Singurul Dumnezeu adevărat”?

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” (Ioan 17:3).

B. Cui a spus Isus că trebuie să ne rugăm?

„Iată dar cum trebuie să vă rugați: ‘Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele¹ dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!’” (Matei 6:9-13).

C. Care este cea mai mare poruncă?

„Unul din cărturari, care-i auzise vorbind, fiindcă știa că Isus răspunsese bine saducheilor, a venit la El și L-a întrebat: „Care este cea dintâi dintre toate poruncile?” Isus i-a răspuns: „Cea dintâi este aceasta: ‘Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeuul nostru este un singur Domn’ și ‘Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta.’ Iată porunca dintâi. Iar a doua este următoarea: ‘Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.’ Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.” Cărturarul I-a zis: „Bine, Învoățătorule. Adevărat ai zis că Dumnezeu este unul singur, că nu este altul afară de El” (Marcu 12:28-32).

Înainte de a-L iubi pe Dumnezeu, avem nevoie să-L cunoaștem. O înțelegere corectă a lui Dumnezeu este vitală pentru relația noastră cu El. Cărturarul a fost de acord că există decât un singur Dumnezeu, și nu este altul în afară de El.

D. L-a corectat Isus pe cărturar?

„Isus a văzut că a răspuns cu pricepere și i-a zis: „Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu.” Și nimeni nu îndrăznește să-I mai pună întrebări.” (Marcu 12:34).

Credința cărturarului reflecta credința întregii nații. Iudeii credeau că nu există decât un singur Dumnezeu.

„Voi faceți faptele tatălui vostru.” Ei I-au zis: „Noi nu suntem copii născuți din curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu.” (Ioan 8:41).

E. Cine este Dumnezeul evreilor?

„Isus a răspuns: „Dacă Mă slăvesc Eu Însumi, slava Mea nu este nimic; Tatăl Meu Mă slăvește, El, despre care voi ziceți că este Dumnezeul vostru” (Ioan 8:54).

F. Cui I se vor închina adevărații închinători?

„Femeie”, i-a zis Isus, „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. Voi vă închinați la ce nu cunoașteți, noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci mântuirea vine de la iudei. Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.” (Ioan 4:21-23)

5. Potrivit apostolilor, Cine este singurul Dumnezeu?

„totuși, pentru noi, nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, de la care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și un singur Domn: Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile și, prin El, și noi.” (1 Corinteni 8:6).

„Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl nostru și tot cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.” (Iacov 3:9).

„pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură, să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.” (Romani 15:6).

„Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.” (Efeseni 4:6).

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri” (2 Corinteni 1:3).

6. Cine este Dumnezeul cel viu și adevărat?

„Căci ei înșiși istorisesc ce primire ne-ați făcut și cum de la idoli v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat și să așteptați din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morți: pe Isus, care ne izbăvește de mânia viitoare” (1 Tesaloniceni 1:9, 10).

Vă invităm să vizitați și site-ul www.lectiicubiecte.ro, loc de unde veți putea parcurge materiale special concepute de noi pentru copii și părinți. Efortul nostru este de a pune la dispoziție noi materiale în fiecare zi.

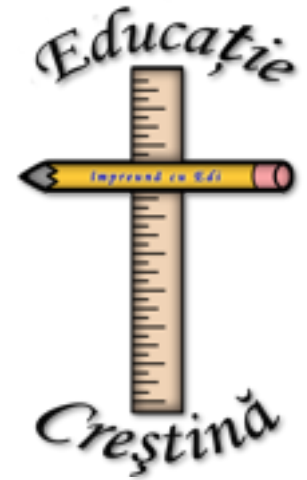
Vă invităm să vizitați și site-ul www.edy.hu, loc în care am debutat un proiect care este numai în fază de început. Pentru moment acolo puteți asculta și descărca în mod gratuit înregistrări audio ale unor cărți creștine pentru copii. În decursul timpului, pe site-ul www.edy.hu vor fi disponibile tot mai multe materiale pentru cei mai mici și pentru cei mai măricei. Dacă doriți să primiți notificări despre materialele noi pe măsură ce vor fi disponibile, vă rugăm să ne scrieți la adresaedi@gmail.com pentru a ne comunica adresa dumneavoastră și orice alte gânduri și sugestii legate de acest proiect.

Vă așteptăm să ne vizitați și pe site-ul www.divinavindecare.ro, un loc în care veți găsi multe resurse creștine.

La secțiunea **Revista** puteți găsi toate numerele revistei **Divina Vindecare**, de la primul număr din ianuarie 2010, până în prezent. Vă încurajăm să le descărcați pe computerul personal sau să le citiți online pe toate pentru a vă bucura de articole ce tratează doctrinele fundamentale ale creștinismului numai în lumina Sfintei Scripturi având ca scop unic acela de a înțelege care este calea practică prin care putem avea o relație personală cu Dumnezeu Tatăl și cu Singurul Său Fiu născut, Domnul Isus Hristos.

La secțiunea **Cărți** puteți găsi, pe lângă Sfânta Scriptură în format electronic, peste 30 de titluri ale unora dintre cele mai utile și profunde lucrări creștine. Printre subiectele analizate în aceste lucrări se numără cel al neprihănirii lui Hristos care se poate obține în mod practic de fiecare dintre noi prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu, cel al Bisericii lui Dumnezeu în lumina Sfintei Scripturi, și altele. Cărțile pot fi descărcate gratuit.

La secțiunea **Media** puteți găsi diverse studii și prezentări în format video și audio, prezentări care abordează unele dintre cele mai importante aspecte ale Evangheliei Domnului Isus Hristos. Toate aceste studii pot fi descărcate gratuit. Secțiunea **Visteria** este scrisă de voi, cititorii noștri. Această secțiune reprezintă visteria site-ului nostru; aici colectăm cei doi bănuți ai văduvei sărace, talantul robului care a decis să nu-l mai țină îngropat, paharul cu apă rece pentru micuții Domnului, pâinile și peștii copiilor care doresc să le ofere Domnului Isus sub forma experiențelor personale pentru ca El, binecuvântându-le, să le transforme în mijloace pentru a potoli setea și foamea multor suflete. Trimite-ne experiența ta, descoperirea pe care Dumnezeu ți-a făcut-o în studiul personal, o speranță pe care o ai în inimă, versuri sau o cerere de ajutor la adresa divinavindecare@gmail.com iar noi o vom publica acolo pentru a sluji ca ajutor altor suflete aflate în nevoie.

Linkuri utile

Jesus' Gospel

Hitböl hitbe

Revelation 14:12

Heilung in Christus

Restoration Ministry

Ne puteți urmări și pe canalul Divina Vindecare de pe **YouTube** (copiind în browserul dumneavoastră următorul URL: <http://www.youtube.com/user/DivinaVindecare?feature=mhee>) unde găsiți toate materialele video la diferite rezoluții. Înscrieți-vă la canalul nostru YouTube apăsând butonul „Subscribe” pentru a primi în mod automat știri de fiecare dată când postăm noi prezentări. Aceste prezentări video au fost înregistrate începând cu anul 2006 și tratează diverse aspecte ale Evangheliei strict din punct de vedere biblic. Pentru a câștiga o înțelegere cât mai bună, vă recomandăm să le urmăriți în ordine cronologică. Vizionare binecuvântată!

Nr. 130 Inuarie 2021

Tiraj 77 exemplare

Scopul revistei Divina Vindecare este acela de a-i motiva pe cititori să se dedice fără nici o rezervă pregătirii personale pentru revenirea Domnului Isus Hristos printr-o relație directă și personală cu Mântuitorul. Revista Divina Vindecare este tipărită lunar și este trimisă gratuit oricui dorește. Multiplicarea este nu numai permisă, ci și puternic încurajată. Pentru orice informații și alte materiale, vă rugăm să ne contactați.

